

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Nulli, ob opera à se pr[a]estita, pr[a]esu[m]ptuosè agendu[m], nulli
desperandu[m] esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Pratorio his, quos Clerici dixerant, dixit Episcopus: Num ipsi pro ista fidei iussistis? Qui dixerunt: Neque nouimus, neque conscij nobis sumus, hoc fecisse. Tunc vero iam cognouit Episcopus, DE I hoc opus esse. Conuocansq; illam dixit ei: Dic mihi, filia, quid gessisti boni? Quæ ait: Meretrix existens, & paupercula, quid boni operari potui? Dixit illi Episcopus: Nihilne omnino operata es? Dixit ei: Non, nisi quòd videns quendam, qui à creditoribus premebatur, se suffocare volentem, datâ illi omni substantiâ meâ, liberaui illum. Et his dictis, continuo obdormiuit in Domino. Tunc Episcopus glorificans Dominum dixit: Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.

Hoc baptismo vel meretrici, ante mortem, diuinitus procurato; non tantùm mirabilia & arcana Dei iudicia illustrantur; sed etiam erudiuntur illi, qui, quæ olim piè gesserunt, frustra esse gesta existimant. Bonus est Deus, etiam illorum operum non obliuiscitur, quæ mortali delicto extincta sunt. Illis enim et si cœlum non debeatur: enimuerò et si de condigno nihil omnino debeat, tanquam Dei inimicis, nisi pœna; congruum tamen existimat Deus, vt aut bona recipiant in vita sua, cum Epulone illo, aut vt illis aliunde via ad cœlum aperiatur. Et quis inenarrabilem bonitatem illius dignè admirari, quis pro ea dignè gratias agere queat? ait Blofius. Nam cum nemo ad salutem perueniat, qui non vel tantillum charitatis habeat, vt ex amore Dei, saltem in extremo vite posuius, pœnitentiâ agat, auerseturq; peccata: ecce ipse misericordissimus hominumq; amantissimus Deus, saepe se vsq; adeò benignum & amabilem etiam desperatissimis peccatoribus (quos alicuius virtutis merito insignitos esse cognoscit) sub mortem exhibet, vt illi ex intimis precordijs doleant, quòd offenderint tam piûm Conditorum atq; Redemptorem. Per quam nimirum pœnitentiâ, apti redduntur ad salutem consequendam; & peractâ tali peccatorum purgatione, qualem diuina iustitia quaesierit, in æternum cœlestis regni gaudium introducuntur. Profecto in altissimo secretissimoq; profundo latet fons ille inexhaustus, vnde tanta pietas ad nos dimanat, vnde tanta misericordia super nos effunditur: de qua qui desperat, Deum bonum & veracem esse negat, in Spiritum sanctum blasphemus est. Hæc ille.

At ne, qui vel eleemosynæ, vel alterius cuiusdâ boni sibi operis conscius est, temerariè præsumat, sibiq; certò Numinis gratiâ promittat, etiam si in grauiâ scelera prolabatur; sciat multos, immo plurimos in Inferno ardere, qui vel antè, quàm se flagitijs in-

I V.

Luc. 16. 25.

Ludou. Blofius In Canone vit. spirit. cap. 2.

V.

uoluerent, vel in ipsa scelestâ vita, sanctissima quædam opera præstiterunt. Nouit Deus illa temporali aliqua felicitate compensare; ad quod ipsum etiam, vi iustitiæ non astringitur; quamuis id præ bonitate sua, faciat. Multa utique laude & honore digna fecit Aman, quem tamen Assuerus iuste suspendit, quia ille, quidquid, premio dignum egit, crudelitate sua euertit. Hunc morem passim Principes obseruant; gladio addicunt rebelles, qui ante charissimi extiterunt. Ioab quantus fuit, apud Dauidem? non ille etiam per æstates hibernando, sed vel in summis frigoribus, aut asperissima tempestate, manus strenuè conferendo, bellauit; non, velut malus Fabij imitator, ociose cunctando, sed pugnando assidue, rem restituit. Quot non victorias retulit? quot non hostes interemit? quantas non sedauit rebelliones? & tamen, quando, *appropinquauerunt dies Dauid, ut moreretur, præcepit, inter cetera, Salomoni filio suo, dicens: Tu quoque, nosti, quæ fecerit mihi Ioab filius Saruie, quæ fecerit duobus principibus exercitus Israël, Abner filio Ner, & Amasa filio Iether: quos occidit, & effudit sanguinem belli in pace, & posuit cruorem prælii, in baltheo suo, qui erat circa lumbos eius, & in calceamento suo, quod erat in pedibus eius. Facies ergo iuxta sapientiã tuam, & non deduces canitiem eius pacificè ad inferos. Cur non idem faciat Deus? Enimuerò sæpè etiam facit. Quamobrem Saul regem sic compellauit Samuel: Nonne, cum paruulus esses in oculis tuis, caput in tribubus Israël factus es? unxitque te Dominus in regem super Israël? Et rursum; Pro eo, quòd abiiecisti sermonem Domini, abiicit te Dominus, ne sis rex. Nec tantùm folio, sed etiam vita (& utinam non etiam vita æterna!) illum, excidere passus est. Nemo ergo temerè peccet, etiam virtutis sibi conscius. Tantali hortus sunt virtutum opera vitij, velut spinis, suffocata. Nemo etiam desperet, immò tantò promptiùs liberalitatem clementiam, aliãque pietatis opera exerceat, quia, sperare potest, si non præfidenter ac præsumptuosè, sed casu, aut imbecillitate quadam labatur, Deum ea ipsa opera aspecturum, apud quem misericordes misericordiam consequuntur. Quod congruum esse dixi, conueniensque diuinæ bonitati, atque ex recitata historia constat.*

VI.
Martyrolog.
Roman. V.
suardi 25.
August.

Et cur animum despondeant isti? cum nihil penitus unquam merentes non rarò respiciat Deus. Genesius, tempore Diocletiani, Romæ, mimus & thymelicæ artis magister, in publico theatro, de Christianorum mysterijs, Imperatori, per ludibrium, deli-